

Miseria e nobiltà

Eur. El. 367-400

ΟΡΕΣΤΗΣ	φεῦ·	
	οὐκ ἔστ’ ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·	
	ἔχουσι γάρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.	
	ἢδη γὰρ εἴδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς	370
	τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ’ ἐκ κακῶν τέκνα,	
	λιμόν τ’ ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,	
	γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι.	
	[πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὄρθως κρινεῖ;	
	πλούτῳ; πονηρῷ τάρα χρήσεται κριτῇ.	
	ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ’ ἔχει νόσον	375
	πενία, διδάσκει δ’ ἄνδρα τῇ χρείαι κακόν.	
	ἀλλ’ εἰς ὅπλ’ ἐλθών; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων	
	μάρτυς γένοιτ’ ἀν ὄστις ἔστιν ἀγαθός;	
	κράτιστον εἰκῇ ταῦτ’ ἐᾶν ἀφειμένα.]	
	οὗτος γὰρ ἀνὴρ οὗτ’ ἐν Ἀργείοις μέγας	380
	οὗτ’ αὐδοκήσει δωμάτων ὡγκωμένος,	
	ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς ὥν, ἄριστος ηύρεθη.	
	οὐ μὴ ἀφρονήσεθ’, οἵ κενῶν δοξασμάτων	
	πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ’ ὄμιλίᾳ βροτῶν	
	κρινεῖτε καὶ τοῖς ἥθεσιν τοὺς εὐγενεῖς;	385
	[οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εῦ	
	καὶ δώμαθ’· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναιὲ φρενῶν	
	ἀγάλματ’ ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ	
	μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·	
	ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κάν εὐψυχίᾳ.]	390
	ἀλλ’ ἄξιος γὰρ ὁ τε παρὼν ὁ τ’ οὐ παρὼν	
	Ἀγαμέμνονος παῖς, οὔπερ οὔνεχ’ ἥκομεν,	
	δεξώμεθ’ οἴκων καταλύσεις. χωρεῖν χρεών,	
	δμῶες, δόμων τῶνδ’ ἐντός. ὧς ἐμοὶ πένης	
	εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.	395
	αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ’ ἄνδρὸς ἐσδοχὰς δόμων,	
	ἐβουλόμην δ’ ἀν εἰ κασίγνητός με σὸς	
	ἐς εὐτυχοῦντας ἥγεν εὐτυχῶν δόμους.	
	ἴσως δ’ ἀν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι	
	χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.	400